

M: Om uiteindelijk
 F: de onuitsprekelijke naam
 I: uit te spreken
 J: en plots vleugels te krijgen,
 L: het hart in de vingertoppen te voelen kloppen
 M: en in de tippen van de tenen.
 F: De armen gespreid.
 I: Uitgestrekte vingers.
 J: De benen lichtjes geplooid.
 I: De hele spankracht in de tenen.
 F: De ogen sluiten.
 M: De hoogtevrees ontkennen.
 L: De roekeloosheid bevestigen.
 J: Zichzelf afduwen.
 L: Verlost zijn van
 M: natuurlijke wetten,
 F: menselijke wetten
 I: en andere verplichtingen
 F: zoals de zwaartekracht
 M/J: of zo.
 L: De lichtheid.
 M: De ondichtheid.
 F: De zachtheid.
 I: De broosheid.
 J: Parelhelder.
 L: Stijgen.
 J: Zweven.
 I: Vliegen.
 F: Zweven.
 M: Stijgen.
 L: Hoger en hoger.
 M: Boven de valleien.
 F: Ver boven de bergen.
 I: Naar het wolkendek.
 L: De wolken binnendringen
 F/I: Plots.
 M: Boven het wolkendek.
 I: Het eeuwige zonlicht.
 J: Siberisch zonlicht.
 L: Zich blootgeven.
 M: Zich laten overmeesteren.
 F: De volledige overgave.
 I: Zich laten voortdrijven.
 J: Doelloos.
 L: Onbekommerd.
 I: Dit moet mijn hemel zijn.
 J: Of zo.

L: Er komt nogal wat bij kijken als je als vrouw geboren wordt. Alles begint met een mogelijke dood. Borstkanker. Verkracht in een burgeroorlog. Verstikt in een wasmachine.

J: Overladen worden met culturele, politieke en sociale bagage: 'Ben je blond, dan ben je dom', 'Heb je borsten, dan heb je geen rechten.'

I: Overvallen worden door verliefdheid. Elk uur op een ander verliefd zijn. Verliefd zijn op

twintig jongens tegelijk. Hoe dan ook verliefd zijn en soms niet meer precies weten op wie.

M: Altijd blijk geven van zelfvertrouwen, het levensgenot uitstralen, het vertrouwen aan iedereen uitdelen.

F: Altijd een vluchtheuvel zijn voor een leger teleurgestelden, wanhopigen, troostelozen, rade-lozen.

L: Er komt nogal wat bij kijken als je als vrouw geboren wordt.
 F: Het is zo onoverzichtelijk.
 M: Voeg daaraan toe dat ik ook nog de naam 'Lilith' meekreeg.
 J: En dan is het volkomen begrijpelijk
 I: dat ik zo onbegrijpelijk slecht ben.

F: Toen Adam het Aards Paradijs kreeg van Dieu, had niets een naam. Dus gaf Dieu Adam de opdracht om een naam te bedenken voor alles wat hij zag.
 En Adam gaf alles een naam. Dat is... 'boom', dat is... 'appel', dat is... 'roos', dat is... 'rivier', dat is... dat is... 'kweetnie'...
 Alles verliep goed. Adam kon zijn weg vinden tussen de 'bomen', 'appelen', 'rozen', 'rivieren' en 'kweetnie'.
 Hij had een houvast, hij was gelukkig en fier.
 Toen hij alles een naam had gegeven, zat zijn werk erop. En een man die niet werkt, verveelt zich.
 L: Adam bezocht Dieu dikwijls, bleef soms erg lang, tot laat in de nacht. Dieu begon er genoeg van te krijgen. Hij was op een beetje privacy gesteld.
 Om van Adam verlost te zijn, maakte Dieu van aarde een vrouw.
 Blond en mooi en verleidelijk. Prachtig lichaam. Een lichaam om 'u' tegen te zeggen. Dieu had een uitstekende smaak. Toen.
 En Adam noemde haar 'Lilith'. Waarom Lilith? Zomaar. De voorraad klinkers en medeklinkers was bijna op en van de restanten maakte hij 'Lilith'.
 J: Adam vertelde Lilith fier over alle namen die hij had uitgevonden.
 En hij verzocht haar om ze goed te onthouden.
 Lilith vroeg of zij geen namen mocht geven aan dingen die hij vergeten was te benoemen, zoals seks en zo.
 Nee, dat kan niet meer, zei Adam, geen nieuwe namen meer.
 Of moeilijke namen vinden, die de dingen benoemen die niet gezien kunnen worden, zoals geluk en zo.
 Nee, dat kan ook niet meer, zei Adam.
 Of onuitsprekelijke namen vinden, namen die je vleugels geven, die je in staat stellen om wonderlijke dingen te doen.

Geen nieuwe namen, zei Adam.
 M: Waarom niet? We werden beiden uit aarde gemaakt. Ik heb hier toch evenveel rechten.
 Ja, zegt Adam, maar ik was er eerst. Dat maakt dat ik iets meer rechten heb.
 Het enige wat Lilith nog restte, was commentaar geven op de namen die Adam had uitgevonden.
 F: Waarom is dat een boom?
 J: Waarom is dat een appel?
 I: En Adam kon alleen maar zeggen: 'kweetnie'.
 M: Met al de namen die je hebt uitgevonden, daar kan ik niet zoveel mee, zei Lilith.
 En Adam werd minder fier omdat hij altijd maar commentaar kreeg op wat hij had uitgevonden.
 I: Adam berichtte Dieu over de lastige vragen van Lilith. Hij vond Lilith 'slecht'. Dieu zei hem, een berispende vinger op hem gericht: Adam, je bent een 'man' en een 'echte man' moet zijn plan kunnen trekken.
 En Adam keerde terug naar het Aards Paradijs en pijnigde zijn hersenen. Hij zocht de 'naam' die hem zou bevrijden van alle wrevel, last en ongeluk.
 L: Adam was nog maar net in het Paradijs of Lilith vroeg hem: Waarom is dat nu een appel? Waarop Adam nors antwoordde: Daarom!
 Lilith bekeek hem – in volgorde –
 I: onderzoekend,
 M: peilend,
 F: twijfelend,
 J: en ten slotte wantrouwig.
 ...
 I: Keidom,
 L: zei Lilith.
 J: Begrijp je dan niet dat het erg vervelend is om ergens te zijn waar geen nieuwe namen mogen ontstaan? vroeg Lilith.
 F: En Adam, die geen andere namen meer had om Lilith het zwijgen op te leggen, gaf haar een slag in het gezicht.

F: Ontstemd
 L: Kwaad.
 J: Razend.
 I: Woedend.
 M: Vulkanisch.

M: Heb mijn plateauschoenen,
 J: die iedereen lelijk vindt,
 F: en mijn Kookā-jurkje,
 J: dat iedereen ongepast vindt,
 I: aangetrokken
 F: en vastberaden,
 M: vastbesloten,
 I: zelfs roekeloos,
 J: de catwalk naar de vrijheid genomen,
 M: met een staalharde blik op oneindig,
 L: de heupen heen en weer wiegend.